

Отримання ліцензії на працевлаштування за кордоном

Останні роки в Україні спостерігається збільшення українців, які активно їдуть працювати за кордон. За офіційними даними кількість трудових мігрантів з України склала приблизно 3 мільйона осіб. Основними країнами трудової міграції є Польща, Чехія, Португалія, Італія, Канада.

За таких обставин, українці часто звертають увагу на фірми-посередники, які пропонують швидко знайти роботу та оформити візу або дозвіл на працевлаштування у відповідній країні. Легальні фірми-посередники мають усі реєстраційні документи та ліцензії на посередницькі послуги з працевлаштування за кордоном від Міністерства соціальної політики України.

Якщо компанія бажає вести посередницьку діяльність в працевлаштуванні за кордоном, то така діяльність здійснюється виключно на підставі ліцензії, яка є єдиним документом дозвільного характеру і надає право суб'єктові господарювання здійснювати посередництво в працевлаштуванні громадян України за кордоном.

Порядок видачі ліцензії та ліцензійні умови провадження діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном встановлено Постановою Кабінету Міністрів України №1060 від 16 грудня 2015 року.

Основним документом для отримання ліцензії на працевлаштування за кордоном, який необхідно подати до Міністерства соціальної політики є заява на отримання ліцензії.

Інші документи можна розділити на дві групи:

1. Документи від української компанії, яка отримує ліцензію:

- документ на право власності на приміщення або договір оренди. Приміщення обов'язково має відноситись до нежитлового фонду, має бути обладнане комп'ютерною технікою та принтером. На вході в приміщення має розміщуватись інформація про графік роботи та найменування ліцензіата;
- копія зовнішньоекономічного договору про надання послуг з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, укладеного з іноземним суб'єктом господарювання, невід'ємним додатком до якого є завірений іноземним роботодавцем проект трудового договору (контракту), що укладається українською мовою чи мовою, що використовується у державі перебування, який повинен містити зобов'язання, взяті на себе іноземним роботодавцем, та інформацію про умови праці. Ці документи викладаються двома мовами (українською та мовою іноземного партнера) або лише мовою партнера. У випадку викладення договорів іноземною мовою ці документи обов'язково перекладаються на українську мову, підпис перекладача засвідчується нотаріально. В проекті трудового договору обов'язково повинна міститись інформація про умови

праці, тривалість робочого часу, соціальні гарантії, розмір заробітної плати в гривневому еквіваленті (не менше ніж мінімальна заробітна плата в країні працевлаштування), розмір страхових внесків;

- довідка про відсутність контролю за діяльністю здобувача ліцензії (ліцензіата) осіб — резидентів інших держав, що здійснюють збройну агресію проти України.

2. Документи від іноземного партнера:

- копія документа, що підтверджує факт реєстрації іноземного партнера, інформація про реєстрацію іноземної компанії (витяг або виписка з реєстру іноземної держави);
- копія дозволу або ліцензії на працевлаштування іноземців (якщо його наявність передбачено законодавством іноземної держави);
- копія документа (зазвичай таким документом є договір/контракт), що підтверджує відносини між іноземним посередником та іноземним роботодавцем;
- копія ліцензії або дозволу на посередницьку діяльність з працевлаштування іноземних громадян, виданого уповноваженим органом держави працевлаштування;
- копія колективного договору між відповідним іноземним роботодавцем і профспілковою організацією (якщо колективний договір є) або завірена іноземним роботодавцем копія довідки про те, що такий договір не укладався.

Зазначимо, що обов'язковою умовою для ведення господарської діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном та отримання ліцензії на посередництво у працевлаштуванні громадян України за кордоном є наявність в штаті підприємства працівника з вищою юридичною освітою, якщо такого працівника немає, необхідно укласти договір про юридичний супровід зі сторонніми організаціями, а саме юридичними компаніями або адвокатськими бюро.

Після подачі усіх необхідних документів і якщо надані документи відповідають діючому законодавству Міністерство соціальної політики України протягом десяти робочих днів приймає рішення про видачу ліцензії з посередництва у працевлаштуванні за кордоном та оприлюднює його на офіційному сайті. І лише після цього ліцензіат на протязі десяти робочих днів в обов'язковому порядку повинен сплатити державне мито за видачу ліцензії. Розмір держмита за отримання ліцензії становить розмір одного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу ліцензії. Несплата держмита у визначений законом строк є підставою для анулювання ліцензії.

Також, слід зазначити, що діяльність без одержання ліцензії або порушення умов ліцензійної діяльності тягне за собою накладання адміністративних штрафів від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 17000 до 34000 гривень) з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої.